

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.812 van 9 april 2015
in de zaak A. 214.880/X-16.136.**

In zake : Rudi DE CORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Arthur Flieger
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 82
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Van der Straten
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 120, bus 4

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 januari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 2 december 2014 om Rudi De Cort met ingang van 8 december 2014 te ontslaan met een opzegtermijn van vijftien maanden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 april 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die *loco* advocaat Arthur Flieger verschijnt voor verzoeker, en advocaat Pieter Borms, die *loco* advocaat Patrick Van der Straten verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is technisch vakspecialist (voertuigenonderhoud) in dienst van de stad Antwerpen. Hij wordt op 11 september 2013 voor de periode van 1 september 2012 tot 31 augustus 2013 gewaardeerd met “onvoldoende”.

Een verbetertraject van zes maanden wordt gestart. Tijdens het begeleidingstraject hebben vijf gesprekken plaats. Het verbetertraject wordt op 28 juli 2014 ongunstig beoordeeld.

Verzoeker tekent op 4 augustus 2014 tegen de ongunstige waardering na (een eerste) verbetermijn beroep aan. Na verzoeker gehoord te hebben, adviseert de beroepscommissie om het negatieve waarderingsresultaat te behouden, om geen tweede verbetertermijn te starten en bijgevolg de ontslagprocedure aan te vangen.

Op 21 oktober 2014 neemt de stadssecretaris kennis van het verslag en het advies van de beroepscommissie en beslist hij de ongunstige waardering van 28 juli 2014 te behouden, geen tweede verbetertermijn te starten en aan de bedrijfseenheid personeelsmanagement te vragen om de ontslagprocedure te beginnen. Tegen die beslissing stelde verzoeker het beroep

tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing in de zaak gekend onder het nr. A. 214.542/X-16.107 in.

Op 6 november 2014 wordt verzoeker gehoord in het kader van de ontslagprocedure.

Hij wordt bij beslissing van 2 december 2014 van de stadssecretaris met ingang van 8 december 2014 ontslagen, met een opzegtermijn van vijftien maanden. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

5. In een eerste middel herneemt verzoeker de onwettigheden die hij in het kader van de voormelde zaak met nr. A. 214.542/X-16.107 aanvoerde tegen de beslissing van 21 oktober 2014 van de stadsecretaris om zijn ongunstige waardering van 28 juli 2014 te behouden en geen tweede verbetertermijn te starten. Verzoeker leidt uit een en ander af dat de bestreden beslissing van 2 december 2014 “geen wettelijke/rechtsgeldige grondslag heeft en dus nietig is”.

Beoordeling

6. De in het middel bedoelde onwettigheden zijn bij arrest nr. 230.803 als niet ernstig beoordeeld. De Raad van State ziet geen reden om er hier en nu anders over te denken. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

7. In een tweede middel herhaalt verzoeker de grief die hij eerder ook al tegen de beslissing van 21 oktober 2014 inbracht, namelijk “dat op de zitting van de beroepscommissie geen getuigen à décharge aanwezig mochten zijn ‘waardoor het hem onmogelijk werd gemaakt om zijn onschuld te bewijzen[’]”. Volgens verzoeker onttrekt de verwerende partij zich “aan de op haar rustende verplichting tot het horen van getuigen [...] door te stellen dat [hij] maar naar getuigenverklaringen had moeten verwijzen in zijn schriftelijk verweer”. Zo doende schendt zij de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht, de rechten van verdediging en de *fair play*-norm.

Beoordeling

8. In het arrest nr. 230.803 is voorlopig aangenomen dat degenen die verzoeker vóór de beroepscommissie als getuige wilde oproepen, ook effectief door de verwerende partij zijn uitgenodigd, telefonisch, maar dat zij meedeelden niet te willen getuigen.

Het blijkt op het eerste gezicht ook niet dat verzoeker nog op de getuigen is teruggekomen tijdens de vergadering van de beroepscommissie.

9. Nadat verzoeker op de hoorzitting van 6 november 2014 liet optekenen dat er geen getuigen voor de beroepscommissie mochten aanwezig zijn “waardoor hij zijn onschuld niet kon bewijzen”, wordt daar in de bestreden

beslissing op geantwoord dat hij desgevallend schriftelijke getuigenverklaringen had kunnen bijbrengen.

Dit wordt als zodanig niet tegengesproken door verzoeker.

10. Het middel wordt in de huidige stand van de procedure dan ook niet bijgevalen. Het is niet ernstig.

C. Derde middel

Standpunt van verzoeker

11. In een derde middel noemt verzoeker het “evenredigheids/redelijkheidsbeginsel” geschonden, doordat de stadssecretaris op 21 oktober 2014 besliste geen tweede verbetertermijn, maar wel de ontslagprocedure te starten, in weerwil van het advies van de beroepscommissie en verzoekers uitdrukkelijk verzoek om een tweede verbetertermijn.

Beoordeling

12. Het middel is eerder al niet ernstig bevonden in het arrest nr. 230.803 én hiervoor, *sub* randnr. 6.

D. Vierde middel

Standpunt van verzoeker

13. In een vierde middel betoogt verzoeker dat de formele- en de materiële motiveringsplicht geschonden zijn doordat hij wordt ontslagen wegens vastgestelde beroepsongeschiktheid, ofschoon er geen motieven worden vermeld waaruit blijkt dat hij tekortkomingen heeft vertoond in zijn functie als technisch vakspecialist. De bestreden beslissing verwijst naar feiten die niets te maken hebben met zijn beroepsgeschiktheid als “technisch vakspecialist

(voertuigenonderhoud)”. De opgegeven motivering is dus onjuist en dient als een standaardformulering te worden beschouwd.

Beoordeling

14. Verzoeker is geenszins ontslagen met een standaardformulering.

Integendeel wordt in de bestreden beslissing concreet gemotiveerd dat na de ongunstige waardering van 11 september 2013 een verbetertermijn van 31 oktober 2013 tot en met 30 april 2014 is gevolgd, waarin verzoeker “geen inspanningen [heeft] gedaan om te werken aan de aandachtspunten over zijn attitude en manier van communiceren. Deze blijven ongepast, grof en niet integer, ongeacht het onderwerp dat ter sprake komt. Daarnaast blijft hij de confrontatie met zijn leidinggevend en aangaan hoe hard deze op hem hebben ingesproken en hulpmiddelen en tips hebben aangereikt [...] tijdens de duur van het traject. Hij ontkent of minimaliseert confrontaties met leidinggevend en chefs. Zijn uitspraken over en zijn houding tot collega’s van andere culturen zijn ontoelaatbaar. Hij toont geen bereidheid tot medewerking tijdens het traject”.

Daarom en om reden dat de leidinggevend tijdens het verbetertraject ook nog vijf feitenmeldingen heeft opgesteld, wordt de verbetertermijn ongunstig afgesloten en wordt verzoeker uiteindelijk ontslagen met een opzegtermijn van vijftien maanden.

15. Noch betwist verzoeker de intrinsieke juistheid van die motieven, noch maakt hij op enigerlei wijze aannemelijk dat ze vreemd zijn aan de beroepsgeschiktheid die van hem mag worden verwacht en dat deze beroepsgeschiktheid louter beperkt zou zijn tot zijn technische vakkennis.

16. Ook het vierde en laatste middel is niet ernstig. Aangezien aldus geen ernstige middelen worden aangevoerd, is alvast aan één van de cumulatieve

grondvoorwaarden voor een schorsing niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen april 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust